

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΜΠΕΝΝΕΤ ΤΟΥ ΠΟΡΤΣΜΟΥΘ

(Άγνωστες αποκαλύψεις του Γερμανού αρχικατασκόπου Γκουστάβ Σταϊνχάουερ.)

ΚΑΤΑ τόν πόλεμο, μιά από τις κυριώτερες δουλειές μου, ή πιό δύσκολη κ' ή πιό επικίνδυνη ήταν νά στρατολογήω μυστικούς πράκτορας, καινούργιους κατασκόπους. Πρέπει όμως νά δηλώσω ότι στην 'Αγγλία κυρίως είχε μερικές επιτυχίες. 'Εκεί πέρα μεταχειρίζομαι πάντα τὸ ἐξῆς τέχνασμα: 'Απευθυνόμενος σ' ἕνα πόλισην καὶ τοῦ ἔλεγα πὼς ἤμουν δικηγόρος καὶ πὼς ζητοῦσα νά βρῶ τοὺς κληρονόμους ἑνὸς πλουσίου Γερμανοῦ ποὺ εἶχε πεθάνει μακριὰ ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του. Οἱ κληρονόμοι του αὐτοὶ εἶχαν μεταναστεύσει ἀπὸ καιρὸ κ' εἶχαν ἐγκατασταθῆ στην 'Αγγλία. Κ' ἔτσι, ἐπειδὴ ἡ ἀνεύρεσις αὐτῶν τῶν κληρονόμων ἦταν μιά ἐπικερδῆς ἐπιχείρησις, ὁ πόλισην ἔπεφτε στὴν παγίδα μου κ' ἔψαχνε νά βρῆ ποιοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ μικροῦ λιμανιοῦ, στὸ ὁποῖο θρῆσκόμεστε ἦσαν γερμανικῆς καταγωγῆς. "Ὅταν δὲ εὔρισκα κανένα ποὺ μοῦ φαινόταν κατάλληλος γιὰ κατάσκοπος, πήγαίνα σπιτί του καὶ τοῦ μιλοῦσα γιὰ τὴν περίφημη κληρονομιά. Φυσικά, δὲν ἀργούσαμε νά διαπιστώσουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα ἐπὶ τῆς κληρονομίας, μὰ σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ ἀπὸ τις συζητήσεις ποὺ ἔκανα μαζί του καταλάβαινα ἂν μπορούσα νά τὸν στρατολογήω ὡς μυστικὸν πράκτορα. "Ἐπειτα, τοῦ ζητοῦσα συγγνώμην γιὰ τὴν ἐνόχλησι κ' ὕστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ τοῦ ἔγραφα ἀπὸ τὴ Γερμανία καὶ τοῦ ἐξέθετα λεπτομερῶς τί περίμενα ἀπὸ αὐτόν.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ εἶχα κατορθώσει νά στρατολογήσω πολλοὺς κατασκόπους. "Ἐτσι τὸ «σύστημα Σταϊνχάουερ», ὅπως ἔλεγετο τὸ σύστημά μου, εἶχε γίνει περίφημο τότε κ' ἔχει σήμερα μιά ξεχωριστὴ θέσι στὴν ἱστορία τῆς κατασκοπείας.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴ ζωὴ μου τώρα θά σᾶς διηγηθῶ μιά ἀπὸ τις πιό περιέργες καὶ τις πιό δραματικῆς περιπέτειές μου.

Κάποιος Μπέννεντ, ἀπὸ τὸ Πόρτσμουθ, προσφέρθηκε μιά μέρα νά γίνῃ κατάσκοπός μας. Τὰ γράμματά του μᾶς ἐρχόντουσαν ἀπὸ τὸ Λονδίνο κ' ἔδειχναν ὅτι ἤξερε νά κἀν καλὰ τὴ δουλειά του. Μᾶς ἔλεγε δὲ πὼς ἦταν λιμενεργάτης στὸ Πόρτσμουθ κ' ὅτι μπορούσε νά μᾶς δώσῃ κάθε εἶδους μυστικῆς πληροφορίας.

"Ἐτσι ἔλαβα τὴν διαταγὴ ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Γερμανικῆς «Μυστικῆς Ὑπηρεσίας» νά πάω στὸ Πόρτσμουθ καὶ νά συνεννοηθῶ μ' αὐτόν τὸν μυστηριώδη Μπέννεντ, γιὰ τὴν κανεὶς ἀπ' ὄλους τοὺς ἄλλους Γερμανοὺς κατασκόπους τοῦ κέντρου δὲν εἶχε κατορθώσει νά τὸν συναντήσῃ. Ὁ ἀρχηγός μου εἶχε σχηματίσει τὴ γνώμη ὅτι ἦταν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς "Αγγλοὺς κατασκόπους ποὺ τοὺς χρησιμοποιοῦσαν ὡς «δολῶματα», γιὰ τὴν σύλληψι τῶν Γερμανῶν μυστικῶν πρακτόρων.

Κατέλυσα λοιπὸν στὸ ξενοδοχεῖο «Σέντραλ» τοῦ Πόρτσμουθ καὶ δήλωσα πὼς ἤμουν ἕνας δικηγόρος ἀπὸ τὸ Ἀμβούργο. "Ἦξερα πολὺ καλὰ τὴν πόλι, γιὰ τὴν εἶχα ἐπισκεφθῆ πολλές φορές. "Ἐτσι, ὕστερ' ἀπὸ δυὸ μέρες κατέβηκα κατὰ τὸ μεσημέρι στὸ λιμάνι, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ οἱ ἐργάτες σταματοῦσαν τὴ δουλειά τους καὶ πλησίασα τὸν πρῶτο πόλισην ποὺ βρῆκα ἐκεῖ μπροστὰ μου.

— Πὼς θά μπορέσω νά μάθω, τοῦ εἶπα, ἂν δουλεύῃ ἐδῶ πέρα κάποιος Μπέννεντ, τοῦ ὁποῖου ἡ μητέρα κατάγεται ἀπὸ τὴ νότιο Γερμανία;...

Καὶ τοῦ διηγήθηκα μιά ἀτελείωτη ἱστορία γιὰ κάποια μεγάλη κληρονομιά.

— Αὐτὴ ὅμως ἡ ὑπόθεσις, πρόσθεσα, πρέπει νά μείνῃ μυστική, γιὰ τὴν θέλω πρῶτα νά θεβαιωθῶ ἂν αὐτὸς ὁ Μπέννεντ εἶνε ὁ πραγματικὸς κληρονόμος... Ὁ πόλισην ἔπεσε στὴν παγίδα, πίστεψε ὅτι τοῦ εἶπα καὶ μὲ τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θά ἔπαιρνε μιά καλὴ ἀμοιβή, ἀρχισε ἀμέσως τις ἐρευνές του γιὰ νά βρῆ αὐτόν τὸν Μπέννεντ.

Τὸ βράδυ συναντηθήκαμε σ' ἕνα ἐστιατόριο κ' ὁ πόλισην αὐτὸς, ποὺ τὸν ἔλεγον Χάρρυ Σάλβιν, μοῦ ἔφερε ἕναν κατάλογο ὄλων τῶν Μπέννεντ ποὺ ἐδούλευαν ὡς ἐργάτες στὸ λιμάνι. Αὐτοὶ οἱ Μπέννεντ ἦσαν πέντε, μὰ κανεὶς τους δὲν εἶχε μητέρα γερ-

μανικῆς καταγωγῆς. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἀπογοήτευσε τὸν πόλισην, γιὰ τὴν ἔσπευσε ἀμέσως νά προσθέσῃ:

— Μένει ἀκόμη ἕνας Μπέννεντ!... Μ' αὐτόν δὲν μπόρεσα ἀκόμη νά τὸν συναντήσω... Ἐλπίζω ὅτι αὔριο θά σᾶς φέρω μιά ἀπάντησι... Ἐμαθα μόνο πὼς ὁ Μπέννεντ αὐτὸς ξέρει γερμανικά. Θά πῆ λοιπὸν πὼς, ἡ μητέρα του ἦταν Γερμανίδα, δὲν εἶνε ἔτσι;...

— "Ἐ, βέβαια, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τοῦ ἀπάντησα. Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ ἀρχίζε, καθὼς καταλαβαίνετε, ἡ πιό επικίνδυνη περίοδος τῆς ἀποστολῆς μου. "Ἄν ὁ Μπέννεντ αὐτὸς ἦταν "Αγγλος κατασκόπος, τὰ διαθήματα τοῦ πόλισην θά τοῦ ἀπεκάλυπταν ποιὸς ἤμουν καὶ δὲν θά ἐδίσταζε νά μὲ προδώσῃ καὶ θά ἔπεφτα ἔτσι στὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μας.

Τὸ μεσημέρι λοιπὸν τῆς ἄλλης μέρας κατέβηκα μὲ προφύλαξι στὸ λιμάνι καὶ δὲν μῆκα ἀμέσως μέσα στὸ μπάρ, ποὺ εἶχα ραντεβου μὲ τὸν πόλισην. Πέρασα τρεῖς φορές ἀπ' ἔξω, χωρὶς νά κατεβῶ ἀπὸ τὰ τράμ, ἐξετάζοντας μὲ προσοχὴ τὴν εἴσοδο καὶ τὰ περίεξ τοῦ μπάρ, μήπως γινόντουσαν ἐκεῖ πέρα τίποτε ὑποπτες κινήσεις. Μὰ δὲν συνέβαινε τίποτε. Ἦταν ἐρημιὰ καὶ ἡσυχία. Μῆκα τότε στὸ μπάρ, βρῆκα τὸν πόλισην καὶ ἔμαθα ἀπὸ αὐτόν ποῦ καθόταν αὐτὸς ὁ Μπέννεντ.

"Ἐπειτα, ἀφοῦ συγκέντρωσα κ' ὄσες ἄλλες πληροφορίες θεώρησα χρήσιμες, διέθεσα ὅλο τὸ ἀπόγευμά μου στὸ νά συγκεντρώνω διάφορες λεπτομέρειες ἀπὸ τρεῖς λιμενεργάτες, γιὰ τὸ παρελθὸν τοῦ ἀνθρώπου μου.

Τὸ βράδυ τέλος γύρισα στὸ ξενοδοχεῖο μου γιὰ νά ξεκουρασθῶ. Μὰ μόλις μῆκα στὸ δωμάτιό μου, ἕνα μυστηριώδες χέρι ἀναψε τὸ φῶς καὶ μιά θραχη φωνὴ μὲ πρόσταξε:

— Ψηλά τὰ χέρια!...

Εἶδα τότε στὴ μέση τοῦ δωματίου, μὲ τὴν πλάτη πρὸς τὸ παράθυρο ἕναν παράξενον ἄνθρωπο νά μὲ σημαδεύῃ μ' ἕνα παλῆ καὶ μεγάλο περίστροφο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶχε μιά πυκνὴ μαύρη γενειάδα ποὺ φαινόταν ἀμέσως ὅτι ἦταν ψεύτικη... Προσπονήθηκα λοιπὸν ὅτι εἶχα τρομοκρατηθῆ καὶ σήκωσα τὰ χέρια μου τρέμοντας. Ἐκεῖνος ἔχαμογέλασε ἱκανοποιημένος καὶ κατέβασε τὸ χέρι ποὺ κρατοῦσε τὸ περίστροφο. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴ στιγμή περίμενα. Γρήγορος, σάν ἀστραπή, μὲ μιά κλωτσιὰ, τίναξα στὸν ἄερα τὸ περίστροφό του, ποὺ ἔπεσε κατόπιν μπροστὰ στὰ πόδια του. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ μαῦρα γένεια τὰ ἔχασε καὶ τρομοκρατήθηκε τόσο, ὥστε ἔκανε ἕνα σωρὸ κωμικῆς χειρονομίας γιὰ νά πιάσῃ στὸν ἄερα τὸ πιστόλι του, ἀπὸ φόβο μήπως, ὅταν θά ἔπεφτε κάτω ἐκπυροκροτοῦσε καὶ τὸν ἐσκότωνε. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ εἶχα θγάλει τὸ περίστροφό μου. Πῆρα ἀπὸ κάτω τὸ δικό του, τὸ ἄδειασα, τοῦ τὸ ἔδωσα πίσω κ' ἔπειτα χτύπησα τὸ κουδοῦνι. Ἐκεῖνος ἐνόμισε πὼς ἤθελα νά ζητήσω βοήθεια καὶ χύμηξε ἀπάνω μου, μὰ τὸν κράτησα γρήγορα

ἀκίνητο μὲ τὴν ἀπειλὴ τοῦ περιστρόφου μου. Ἐκείνη τὴ στιγμή χτύπησαν στὴν πόρτα. Ἦταν τὸ γκαρσόνι τοῦ ξενοδοχείου.

— Φέρε μου τοῦ εἶπα, μιά μπουτίλλια οὔισκου καὶ δυὸ ποτήρια!.. Ὁ ἄνθρωπος μου ἀγωνιοῦσε.

"Ὅταν ἦρθε τὸ οὔισκου, γέμισα δυὸ ποτήρια.

— Εἰς ὑγείαν σας, μίστερ Μπέννεντ! τοῦ φώναξα.

— Μὲ ξέρετε; ἀπόρησε ἐκεῖνος.

— Μὰ μὲ τὴ συμπεριφορὰ σας, μοῦ δείξατε ποιὸς εἶσαστε! τὸν εἰρωνεύθηκα.

Ὁ Μπέννεντ κατάλαβε τότε πὼς ἤμουν Γερμανὸς κατάσκοπος. — Νόμισα πὼς εἶσαστε "Αγγλος ἀστυνομικὸς καὶ πὼς προσπαθοῦσατε νά μὲ ἀνακαλύψετε γιὰ νά μὲ συλλάβετε!... "Ὁ, τώρα ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς! καὶ μοῦ ἔδωσε τὸ χέρι του.

"Ἐτσι, ὁ "Αγγλος Μπέννεντ ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους κατασκόπους μας. Αὐτὸς δὲ εἶνε ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἐπρομήθευσε τὸν μυστικὸν κώδικα τοῦ ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου τὸν Αὐγουστον τοῦ 1916. Σήμερα, ὁ Μπέννεντ ζῆ ἡσυχος, μ' ἄλλο ὄνομα, στὴ Νότιο Ἀμερικῆ.

ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΣΤΑΪΝΧΑΟΥΕΡ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ!

Μιά ὡραία σκιαγραφία τοῦ μεγάλου μουσικοσυνθέτου Μπράμς